

voldsomt fort, som prestissimo fra b-moll sonaten av Chopin. Med en teknikk «beyond perfection» slynget hun kaskader av toner i voldsom fart ut av flygelet. Samtidig ble sørgemarsjen fra samme sonate spilt så hurtig at den ble mer lyrisk vakker enn tittelen tilsier; Marche Funebre. Men det var flott. Som å spise en velkjent rett laget på en annen måte.

Dynamisk

For å finne beskrivende ord for Beethovens Appassionata sonate i f-moll, er dynamisk og lidenskapelig kanskje de rette. Samt en magisk klangbehandling. Hun unngikk de voldsomme faktene, hvor pianister ligger brettet over flygelet i selvforherligende lidenskap, men uanfektet og ubesværet kom kraften innenfra.

Et paradoks er det at privatpersoner tar på seg oppgaven å arrangere konserter for egen regning, vel og merke ved hjelp av enkelte sponsorer.

Her bør Det Norske Blåseensemble kjenne sin besøkelsestid, og engasjere Sonja Radojkovic på flekken! Griegs a-mollkonsert hadde vært en åpenbaring. Men det er vel opp til de høyere makter . . .

Ansvarlig redaktør: Frode Rekve
Copyright © 2007 Halden Arbeiderblad AS
All rights reserved.

Atena Nettavis fra React Solution